

Овог ле-та нај-мно-го-људ-ни-ја зе-мља пре-те-кла је на ли-сти екс-пор-те-ра и Не-мач-ку, а до 2017. пре-сти-ћи ће и Аме-ри-ку на спи-ску нај-ве-ћих и нај-ја-чих еко-но-ми-ја

За не-ко-ли-ко го-ди-на Ки-на ће по-ста-ти нај-ве-ћа свет-ска еко-но-ми-ја. До тог ци-ља та нај-мно-го-људ-ни-ја зе-мља све-та про-ла-зи кроз по-је-ди-не ета-пе и по-ла-ко ру-ши до ју-че не-за-ми-сли-ве гра-ни-це.

Ки-на је у 2007. пре-те-кла САД у роб-ном из-во-зу и по-ста-ла дру-ги свет-ски екс-пор-тер.

Би-ла је од-мах иза не-при-ко-сно-ве-не Не-мач-ке. Про-шле го-ди-не се, ме-ђу-тим, са-свим при-ма-кла Не-мач-кој за-бе-ле-жив-ши са-мо 2,5 од-сто ма-њу вред-ност из-во-за, да би у раз-до-бљу ја-ну-ар-јул ове го-ди-не по-ста-ла во-де-ћи свет-ски из-во-зник пре-те-кав-ши и Не-мач-ку, ка-же за наш лист др Ми-ро-слав Здрав-ко-вић, уред-ник сај-та еко-но-ми-ја.орг.

Да ки-не-ска еко-но-ми-ја гра-би круп-ним ко-ра-ци-ма ка ли-дер-ској по-зи-ци-ји све-до-че и по-да-ци ММФ-а. Ки-не-ска еко-но-ми-ја је 1980, ме-ре-но ку-пов-ном сна-гом ва-лу-та а не те-ку-ћим кур-се-ви-ма, чи-ни-ла све-га 8,9 од-сто аме-рич-ке. Већ 1990. до-сти-же 15,7, у 2000. је на 30,6, а про-шле го-ди-не се при-ма-кла на 55,5 про-це-на-та. Ове, 2009, про-це-њу-је се да ће би-ти 60,8, а не та-ко да-ле-ке 2014. и свих 85,3 од-сто. Екс-тра-по-ла-ци-јом сто-па ра-ста из го-ди-на ко-је прет-хо-де до-ла-зи-мо, ка-ко твр-ди Здрав-ко-вић, до по-да-тка да ће у 2017. го-ди-ни Ки-на по-ста-ти нај-ве-ћа свет-ска еко-но-ми-ја.

Пре-ма ра-ни-јим ста-ти-стич-ким по-да-ци-ма ММФ-а, тре-ба-ло је да већ 2009. Ки-на по-ста-не нај-ве-ћа еко-но-ми-ја, али је ње-но уче-шће обо-ре-но на осно-ву ис-тра-жи-ва-ња Свет-ске бан-ке о ку-пов-ној сна-зи до-ма-ћих ва-лу-та у 2005. По том ис-тра-жи-ва-њу, утвр-ђе-но је да је ки-не-ски ни-во це-на за око 40 од-сто ве-ћи у од-но-су на ра-ни-је про-це-не и сход-но то-ме је сма-њен њен удео у свет-ској еко-но-ми-ји у са-оп-ште-њу за април 2008. го-ди-не.

– Да ли је до то-га до-шло пу-ким ста-ти-стич-ким и ме-то-до-ло-шким про-ме-на-ма или за-то што се не-ко-ме ти по-да-ци ни-су до-па-ли, у овом ча-су ни-је мно-го ва-жно. То чак ни Ки-не-зи-ма не сме-та мно-го. Они, ду-го-роч-но, зна-ју куда иду. На-ша је не-во-ља што ми од њих ни-шта ни-смо на-у-чи-ли, а ка-мо-ли по-ста-ви-ли те-ме-ље из-во-зне и раз-вој-не стра-те-ги-је, не-го се и да-ље ба-тр-га-мо у не-мо-ћи шта стран-ци-ма да про-да-мо – на-гла-ша-ва наш са-говор-ник и до-да-је да ни ово за-тиш-је у свет-ској еко-но-ми-ји ни-смо ис-ко-ри-сти-ли за но-ве тех-но-ло-ги-је и из-во-зне по-сло-ве.

Удео Ки-не у свет-ској еко-но-ми-ји по-ве-ћан је са два од-сто 1980. на 11,4 про-це-на-та у 2008. Здрав-ко-вић оче-ку-је да ће 2014. до-сти-ћи 15,5 од-сто. Удео САД је у свет-ском екс-пор-ту пао са 22,4 у 1980. го-ди-ни на 20,7 од-сто про-шле го-ди-не. Оче-ку-је се да ће у 2014. го-ди-не би-ти 18,4 про-цен-та.

Ка-да се по-сма-тра стан-дард гра-ђа-на ме-рен ку-пов-ном сна-гом ва-лу-та, про-се-чан Ки-нез је 1980. го-ди-не био 50 пу-та си-ро-ма-шни-ји од про-сеч-ног Аме-ри-кан-ца (не ра-чу-на-ју-ћи рас-по-де-лу бо-гат-ства и при-хо-да уну-тар зе-ма-ља). Тај јаз је 1990. све-ден 29, а у 2008. на осам пу-та. Про-це-не за 2014. ка-жу да ће про-се-чан Ки-нез би-ти пет пу-та си-ро-ма-шни-ји од Аме-ри-кан-ца.

У од-но-су на про-сеч-ног гра-ђа-ни-на Ср-би-је, про-се-чан Ки-нез је 2000. био си-ро-ма-шни-ји 58, у про-шлој го-ди-ни 45, а у 2014. оче-ку-је се да ће би-ти си-ро-ма-шни-ји за све-га 26 про-це-на-та. А ми, ка-же, на кра-ју Здрав-ко-вић, и да-ље при-ча-мо о Евро-пи без ал-тер-на-ти-ве и не-ка-квом стра-те-шком парт-нер-ству с Ки-ном. До-ме-ти те и та-кве по-ли-ти-ке, ис-ти-че, са-свим се дру-га-чи-је ви-де ка-да се ста-ве у кон-текст хлад-них број-ки, ко-је ни по че-му ни-су охра-бру-ју-ће за нас и на-шу еко-но-ми-ју.

(Политика)